

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
Otrais padomnieks Augstākajā prezidijā

Pilnīga mīlestība aizdzen visas bailes

Noliksīm malā savas bailes un tā vietā dzīvosim ar prieku, pazemību, cerību un nelokāmu pārliecību, ka Tas Kungs ir ar mums.

Mani mīlotie brāļi, māsas un dārgie draugi, kāda mums ir privilēģija un prieks — satikties visā pasaulē kā Baznīcas locekļiem, kurus vieno ticība un mīlestība pret Dievu un Viņa bērniem!

Es esmu īpaši pateicīgs par mūsu mīlotā pravieša Tomasa S. Monsona klātbūtni. Prezident, mēs vienmēr no sirds uzklausīsim jūsu vārdus, norādījumus, padomus un gudrību. Mēs jūs mīlam, prezident Monson, un vienmēr par jums lūdzam.

Pirms vairākiem gadiem, kad es kalpoju par staba prezidentu Frankfurtē, Vācijā, kāda mīla, bet nelaimīga māsa pienāca pie manis pēc vienas no staba sanāksmēm.

„Vai tas nav briesmīgi?” viņa teica. „Jūsu uzstāšanās laikā dziļā miegā bija kādi četri vai pieci cilvēki!”

Es kādu brīdi padomāju un atbildēju: „Es esmu diezgan drošs, ka baznīcas miegs ir viens no veselīgākajiem.”

Mana brīnišķīgā sieva, Harieta, bija dzirdējusi šo ikdienišķo vārdu apmaiņu un vēlāk minēja, ka tā esot bijusi

viena no jaukākajām atbildēm, ko es jebkad biju sniedzis.

Lielā atmoda

Pirms dažiem simtiem gadu Ziemeļamerikā izplatījās kustība ar nosaukumu „Lielā atmoda”. Viens no tās mērķiem bija pamodināt tos cilvēkus, kuri likās aizmiguši attiecībā uz garīgām lietām.

Gados jauno Džozefu Smitu ietekmēja tas, ko viņš dzirdēja no sludinātājiem, kuri bija daļa no šīs reliģiskās atmodas. Tas bija viens no iemesliem, kāpēc viņš nolēma sirsnīgi meklēt Tā Kunga gribu personīgā lūgšanā.

Šiem sludinātājiem bija dramatisks, emocionāls sludināšanas stils, un viņi uzstājās ar sprediķiem, kas bija pazīstami ar tajos pausto, lielo uzsvāru uz ugunīgajām elles šausmām, kas sagaida grēcinieku.¹ Viņu uzrunas cilvēkus neaizmidzināja, taču, iespējams, dažiem izraisīja murgus. Liekas, ka šie sprediķi tika veidoti ar mērķi — iebaidīt cilvēkus, tādējādi liekot viņiem nākt uz baznīcu.

Bailes kā manipulēšana

Vēsturiski bailes bieži ir tikušas izmantotas kā līdzeklis, lai piespiestu cilvēkus rīkoties. Vecāki tās ir izmantojuši pret saviem bērniem, priekšnieki — pret padotajiem, un politiķi — pret vēlētājiem.

Mārketinga lietpratēji izprot baiļu spēku un bieži to pielieto. Tieši tāpēc daudzās reklāmās, šķiet, tiek nodots netiešs vēstījums, ka, nenopērkot viņu brokastu pārslas vai palaižot garām jaunāko video spēli vai mobilo telefonu, mūsu dzīve būs nožēlojama un mēs nomirsim vientuļi un nelaimīgi.

Mēs par to tikai pasmaidām un domājam, ka mūs nekad nevarētu ietekmēt šāda manipulēšana, bet dažkārt tā ietekmē. Vēl sliktāk, dažkārt mēs paši izmantojam līdzīgas metodes, lai piespiestu citus darīt to, ko mēs vēlamies.

Manam šīs dienas vēstījumam ir divi mērķi. Pirmais — mudināt apdomāt un apsvērt, cik lielā mērā *mēs* izmantojam bailes, lai motivētu citus — ieskaitot sevi. Otrais — ieteikt labāku veidu.

Baiļu problēma

Pirmkārt, ļaujiet pievērsties problēmai, ko izraisa bailes. Galu galā, kurš no mums nav bijis spiests ēst veselīgāk, piesprādzēties, vairāk vingrot, iekrāt naudu vai pat nožēlot grēkus baiļu dēļ?

Bailēm tik tiešām ir spēcīga ietekme uz mūsu rīcību un uzvedību. Taču šī ietekme lielākoties ir īslaicīga un sekla. Bailes reti kad var mainīt mūsu sirdis, un tās nekad mūs nepārvērtīs par cilvēkiem, kuri mīl to, kas ir pareizs, un kuri vēlas paklausīt Debesu Tēvam.

Bailīgi cilvēki var *sacīt* un darīt pareizās lietas, bet viņi *nejūt* pareizās lietas. Viņi bieži vien jūtas bezpalīdzīgi, aizvainoti un pat dusmīgi. Laika gaitā šīs sajūtas noved pie neuzticēšanās, spīta un pat sacelšanās.

Diemžēl, šī aplamā cilvēku vadīšanas pieeja ir izplatīta laicīgajā pasaulē. Es kļūstu bēdīgs, uzzinot par Baznīcas locekļiem, kuri pielieto netaisnīgu valdīšanu, — vai nu tas būtu viņu mājās, viņu Baznīcas acinājumos, darbā vai ikdienas saskarsmē ar citiem.

Bieži vien cilvēki nosoda citu iebiedēšanu, bet paši šādu savu rīcību sevī nesaskata. Viņi pieprasa, lai citi ievērotu viņu pašu pieņemtos noteikumus un tad, kad citi tiem neseko, viņi tos pārmāca mutiski, emocionāli un dažreiz pat fiziski.

Tas Kungs ir teicis, ka „tad, kad mēs . . . [kontrolējam], [pārvaldām] vai [piespiežam] cilvēku bērnu dvēseles jebkurā netaisnīguma pakāpē, . . . debesis attālinās [un] Tā Kunga Gars tiek apbēdināts”.²

Būs brīži, kad mēs vēlēsimies attaisnot savu rīcību, uzskatot, ka mērķis attaisno līdzekļus. Mums pat prātā var ienākt doma: ja mēs citus kontrolēsim, ar viņiem manipulēsim vai izturēsimies skarbi, tas viņiem nāks par labu. Tā nav taisnība, jo Tas Kungs ir skaidri pateicis, ka „Gara auglis ir mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība [un] atturība”.³

Labāks ceļš

Jo vairāk es iepazīstu savu Debesu Tēvu, jo vairāk es pamanu, kā Viņš iedvesmo un vada Savus bērnus. Viņš nav dusmīgs, atriebīgs vai apspiest kārs.⁴ Viņa galvenais mērķis — Viņa darbs un Viņa godība — ir mūs vadīt, paaugstināt un palīdzēt sasniegt Viņa pilnību.⁵

Dievs Sevi Mozum aprakstīja kā „apžēlošanās un žēlastības [Dievu], [pacietīgu] un [bagātu] žēlsirdībā un uzticībā”.⁶

Mūsu Debesu Tēva mīlestība pret mums, Viņa bērniem, ir daudz pārkā

par mūsu spēju to saprast.⁷

Vai tas nozīmē, ka Dievs piedod pārkāpumus vai nepievērš uzmanību rīcībai, kas ir pretrunā ar Viņa baušļiem? Nē, noteikti nē!

Taču Viņš vēlas mainīt daudz vairāk — nevis tikai mūsu rīcību. Viņš vēlas izmainīt mūsu dabu. Viņš vēlas izmainīt mūsu sirdis.

Viņš vēlas, lai mēs sniedzamies un turamies pie dzelzs margas, stājamies pretī savām bailēm un drosmīgi dodamies uz priekšu un augšu pa šauro jo šauro taku. Viņš to vēlas, tāpēc ka mūs mīl un tāpēc ka tas ir ceļš uz laimi.

Tad kā Dievs motivē Savus bērnus sekot Viņam mūsdienās?

Viņš sūtīja Savu Dēlu!

Dievs atsūtīja Savu Vienpiedzimušo Dēlu, Jēzu Kristu, lai mums parādītu pareizo ceļu.

Dievs motivē „ar pārliecināšanu, pacietību, ar maigumu un lēnprātību, un ar neviltotu mīlestību”.⁸ Dievs ir mūsu pusē. Viņš mūs mīl un tad, kad mēs pakļūpam, Viņš vēlas, lai mēs ceļamies augšā, mēģinām atkal un kļūstam stiprāki.

Viņš ir mūsu padomdevējs.

Viņš ir mūsu lielā un lolotā cerība.

Viņš vēlas mūs motivēt ar ticību.

Viņš tic, ka mēs mācīsimies no savām kļūdām un veiksīm pareizās izvēles.

Šis ir labāks ceļš!⁹

Kā ar pasaules ļaunumu?

Viens no veidiem, kā Sātans vēlas, lai mēs manipulētu ar citiem, ir koncentrēšanās uz pasaules ļaunumu un pat tā pārspīlēšana.

Protams, mūsu pasaule vienmēr ir bijusi un vienmēr būs nepilnīga. Pārāk daudz nevainīgu cilvēku cieš dabas katastrofu, kā arī cilvēku nežēlības dēļ. Mūsdienās pastāvošais morālais pagrimums un ļaunums ir nebijis un biedējošs.

Bet, neskatoties uz to visu, es nemainītu dzīvošanu šajā laikā pret dzīvošanu kādā citā pasaules vēstures periodā. Mēs esam ārkārtīgi svētīti, ka varam dzīvot laikā, kurā ir nebijusi

labklājība, apgaismība un citas priekšrocības. Visvairāk mēs esam svētīti ar to, ka mums ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība, kas mums sniedz unikālu skatījumu uz pasaules draudiem un parāda mums, kā izvairīties no šiem draudiem vai ar tiem tikt galā.

Domājot par šīm svētībām, es vēlos krist ceļos un slavēt mūsu Debesu Tēvu par Viņa nebeidzamo mīlestību pret visiem Viņa bērniem.

Es neticu, ka Dievs vēlas, lai Viņa bērni baidītos vai pārāk daudz domātu par pasaules ļaunumu. „Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu.”¹⁰

Viņš mums ir devis neskaitāmus iemeslus priecāties. Mums vienkārši tie ir jāatrod un jāapzinās. Tas Kungs mums atgādina „nebīties”, „turēt drošu prātu”¹¹ un „nebīties, [mums], mazajam ganāmajam pulciņam”.¹²

Tas Kungs karos mūsu kaujās

Brāļi un māsas, mēs esam Tā Kunga „mazais ganāmais pulciņš”. Mēs esam pēdējo dienu svētie. Mūsu nosaukumā atspoguļojas apņemšanās gaidīt Glābēja atgriešanos, kā arī sagatavoties pašiem un sagatavot pasauli, lai tā Viņu pieņemtu. Tādēļ kalposim Dievam un mīlēsim savus līdzcilvēkus. Darīsim to dabiski — ar pārliecību un pazemību, nekad nenoraugoties no augšas uz kādu citu reliģiju vai ļaužu grupu. Brāļi un māsas, mums ir dots uzdevums — pētīt Dieva vārdu un uzklaut Svētā Gara balsi, lai mēs varētu „zināt laiku zīmes un zīmes par Cilvēka Dēla atnākšanu”.¹³

Tomēr mēs neignorējam pasaules pārbaudījumus un apzināties mūsu laika grūtības. Bet tas nenozīmē, ka mums sevi vai citus vajadzētu apgrūtināt ar nepārtrauktām bailēm. Vai tā vietā, lai domātu par savām bezgalīgajām problēmām, nebūtu labāk koncentrēties uz Dieva nebeidzamo diženumu, labestību un absolūto varu, Viņam uzticoties un ar priedīgu sirdi sagatavojoties Jēzus Kristus atgriešanās laikam?

Kā Viņa derības ļaudīm, mums nebūtu jābaidās rīkoties tikai tāpēc, ka varētu notikt kaut kas slikts. Tā vietā, saskaroties ar sagaidāmajiem pārbaudījumiem un iespējām, mēs varam doties uz priekšu ar ticību, drosmi, apņēmību un pašāvēību uz Dievu.¹⁴

Mēs neejam pa mācekļības ceļu vieni paši. „Jo Tas Kungs, tavš Dievs, . . . iet ar tevi, Viņš tevi neatstās, nedz tevi pametīs.”¹⁵

„Tas Kungs karos par jums, bet jūs paliksiet mierā.”¹⁶

Saskaroties ar bailēm, meklēsim drosmi, sakoposim ticību un gūsīm pārliecību apsolījumā, ka „nevienam ierocim, kas vērstas pret [mums], neizdosies [mūs] pieveikt”.¹⁷

Vai mēs dzīvojam briesmu un nemieru laikā? Protams.

Dievs sacīja: „Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!”¹⁸

Vai mēs varam pielietot ticību, lai pašautos uz Dievu un atbilstoši rīkotos? Vai mēs varam dzīvot saskaņā ar mūsu saistībām un svētajām derībām? Vai mēs varam ievērot Dieva baušļus pat grūtos apstākļos? Protams, ka varam!

Mēs varam, jo Dievs ir apsolījis, ka „visas lietas strādās kopā [mūsu] labumam, ja mēs [staigāsim] taisnīgi”.¹⁹ Tāpēc noliksīm malā savas bailes un tā vietā dzīvosim ar prieku, pazemību, cerību un nelokāmu pārliecību, ka Tas Kungs ir ar mums.

Pilnīga mīlestība aizdzen visas bailes

Mani mīļie draugi, mani dārgie brāļi un māsas Kristū, kad mēs kādreiz apjaušām, ka dzīvojam bailēs un nemierā, vai arī pamanām, ka mūsu vārdi, attiecīgie vai rīcība citos izraisa bailes, es lūdzu ar visu savas dvēseles spēku, lai mēs kļūtu brīvi no šīm bailēm ar šo dievišķo baiļu pretinādi — tiro Kristus mīlestību, jo „pilnīga mīlestība aizdzen visas bailes”.²⁰

Kristus pilnīgā mīlestība pārvar kārdinājumu — nodarīt pāri, piespiest, apsmiet vai apspiest.

Kristus pilnīgā mīlestība mums

ļauj būt pazemīgiem, cieņpilniem un pārliecinātiem mūsu mīļotā Glābēja sekotājiem. Kristus pilnīgā mīlestība mums sniedz pārliecību — turpināt rīkoties par spīti mūsu bailēm un pilnībā pašauties uz mūsu Debesu Tēva un Viņa Dēla, Jēzus Kristus, spēku un labestību.

Aizstāsim savas bailes ar Kristus pilnīgo mīlestību mūsu mājās, darba vietās, Baznīcas aicinājumos un pašu sirdis. Kristus mīlestība aizstās bailes ar ticību!

Viņa mīlestība mums ļaus atpazīt, uzticēties un ticēt mūsu Debesu Tēva labestībai, dievišķajai iecerei, evaņģēlijam un baušļiem.²¹ Mīlestība pret Dievu un līdzcilvēkiem pārvērtīs mūsu paklausību Dieva baušļiem svētībā, nevis nastā. Kristus mīlestība mums palīdzēs kļūt nedaudz laipnākiem, piedodošākiem, rūpīgākiem un ļaus vairāk nodoties Viņa darbam.

Piepildot savas sirdis ar Kristus mīlestību, mēs atmodīsimies, garīgi atjaunoti un priecīgi, pārliecināti un mundri staigāsim mūsu mīļotā Glābēja, Jēzus Kristus, gaismā un svētīlaimē.

Es, tāpat kā apustulis Jānis, liecinu, ka „[Kristus] mīlestībā nav baiļu”.²² Brāļi un māsas, dārgie draugi, Dievs jūs pilnībā pazīst. Viņš jūs pilnībā mīl. Viņš zina, kas jūs sagaida nākotnē. Viņš vēlas, lai jūs „[nebītos], bet [ticētu] vien”²³ un „paliktu Viņa [pilnīgajā] mīlestībā”.²⁴ Šī ir mana lūgšana un svētība Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Džordžs Vaitfilds un Džonatans Edvards ir divi lieliski šāda veida sludinātāju piemēri.
2. Mācības un Derību 121:37.
3. Galatiešiem 5:22–23.
4. Kādā reizē Glābējs vēlējas ieiet samariešu ciematā, bet ļaudis Jēzu atraidīja un nevēlējās Viņu uzņemt. Divus no Viņa mācekļiem tas dziļi aizvainoja, un viņi Tam Kungam vaicāja: „Kungs, vai Tu vēlies, lai mēs pavēlam ugunij nākt no debesīm un tos sadedzināt?” Jēzus atbildēja, brīdinot: „Jūs nezināt, kādam garam jūs piederat. Jo Cilvēka Dēls nav nācis cilvēku dvēseles nomaitāt, bet pestīt” (skat. Lūkas 9:51–56).
5. Skat. Mozus 1:39; skat. arī Efeziešiem 3:19.
6. 2. Mozus 34:6.
7. Skat. Efeziešiem 3:19.
8. Skat. Mācības un Derību 121:41. Ja Dievs patiešām gribētu, lai mēs, Viņa laicīgie bērni, šādi izturētos cits pret citu, Viņš — perfekta Būtnē, kurai piemīt visi tikumi, — būtu šādas

uzvedības paraugs.

9. Pirmslaicīgā Debesu padome ir izcils piemērs, kas parāda Dieva raksturu. Tajā Debesu Tēvs izstāstīja Savu ieceri par mūsu mūžīgo pilnveidi. Šis ieceres galvenie elementi ietvēra rīcības brīvību, paklausību un pestīšanu caur Kristus Izpirkšanu. Taču Lucifers piedāvāja citādāku pieeju. Viņš garantēja, ka visi paklausīs un neviens netiks pazudināts. Vienīgais veids, lai to panāktu, būtu, pielietojot tīrāniju un spēku. Taču mūsu mīlošais Debesu Tēvs nepieļāva šādu ieceri. Viņš augstu vērtē Savu bērnu rīcības brīvību. Viņš zināja, ka mums ir jāpieļauj kļūdas, ja mēs patiešām vēlamies mīcīties. Un tāpēc Viņš nodrošināja, ka Glābēja mūžīgais upuris mūs attīrīs no grēka un ļaus mums atgriezties Dieva valstībā.

Kad mūsu Debesu Tēvs redzēja, ka daudzi no Viņa mīļotajiem bērniem tika Luciferā pārvilināti, vai Viņš tos piespieda sekot Savai iecerei? Vai Viņš iebiedēja vai draudēja tiem, kuri veica šo briesmīgo izvēli? Nē. Mūsu visspēcīgais Dievs noteikti varēja apturēt šo sacelšanos. Viņš varēja uzspiest atkritējiem Savu gribu un piespiest viņus pakļauties. Taču tā vietā Viņš Saviem bērniem ļāva izvēlēties pašiem.

10. 2. Timotejam 1:7.

11. Skat., piemēram, Jozuas 1:9; Jesajas 41:13; Lūkas 12:32; Jāņa 16:33; 1. Pētera 3:14; Mācības un Derību 6:36; 50:41; 61:36; 78:18.

12. Lūkas 12:32.

13. Mācības un Derību 68:11.

14. Uz mums joprojām attiecas padoms, ko Mozus savā laikā deva ļaudīm: „Nebaidieties. . . Vērojiet, kā Tas Kungs jūs šodien izglābs” (2. Mozus 14:13).

15. 5. Mozus 31:6.

16. 2. Mozus 14:14, ķēniņa Jēkaba Bibeles izdevumā.

17. Jesajas 54:17.

18. Jāņa 16:33.

19. Mācības un Derību 90:24; skat. arī 2. korintiešiem 2:14; Mācības un Derību 105:14.

20. 1. Jāņa 4:18.

21. Atcerēsimies, ka Glābējs nenāca „pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta” (Jāņa 3:17). Patiesībā „Viņš nedara neko, kā vien to, kas nāk par labu pasaulei; jo Viņš mīl pasauli pat tā, ka atdod Savu paša dzīvību, lai Viņš varētu visus cilvēkus vilkt pie sevis” (2. Nefija 26:24).

22. 1. Jāņa 4:18; skat. arī 1. Jāņa 4:16.

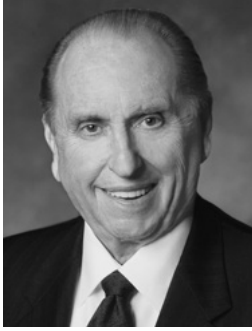
23. Marka 5:36.

24. Jāņa 15:10.

Mācības mūsdienām

No 2017. gada maija līdz 2017. gada oktobrim katrā mēneša ceturtajā svētdienā Melhisedeka priesterības un Palīdzības biedrības stundas tiek sagatavotas, izmantojot vienu vai vairākas runas no 2017. gada aprīļa vispārējās konferences. 2017. gada oktobrī runas var izvēlēties vai nu no aprīļa, vai oktobra vispārējās konferences. Stabu un apgabalu prezidenti izvēlas, kuras runas izmantot stundu sagatavošanai, vai arī viņi var uzticēt šo pienākumu bīskapiem un draudžu prezidentiem.

Runas daudzās valodās ir atrodamas: conference.lds.org.

Prezidents Tomass S. Monsons

Mormona Grāmatas spēks

Es lūdzos, lai ikviens no mums ik dienu ar lūgšanu studētu un gremdētos pārdomās par Mormona Grāmatu!

Mani dārgie brāļi un māsas, es sirsnīgi sveicu jūs, no jauna tiekoties ar jums šajā varenajā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas vispārējā konferencē. Pirms es šodien sāku savu oficiālo uzrunu, es vēlētos paziņot par pieciem jauniem templiem, kuri tiks uzcelti šādās vietās: Brazīlija, Brazīlija; Manila, Filipīnas; Nairobi, Kenija; Pokatello, Aīdaho, ASV; Saratogaspringsa, Jūta, ASV.

Šorīt es runāšu par Mormona Grāmatas spēku un to, ka, esot šīs Baznīcas locekļiem, mums ir nepieciešams

studēt, gremdēties pārdomās un piemērot tās mācības savā dzīvē. Stiprai un drošai liecībai par Mormona Grāmatu ir neizmērojama nozīme.

Mēs dzīvojam liela nemiera un ļaundarību laikos. Kas pasargās mūs no grēka un ļaunuma, kas mūsdienās pārņēmis pasauli? Es apgalvoju, ka stipra liecība par mūsu Glābēju, Jēzu Kristu, un Viņa evaņģēliju palīdzēs mums nokļūt drošībā. Ja jūs vēl nelasāt Mormona Grāmatu katru dienu, tad, lūdzu, dariet to! Ja jūs to izlasīsiet un lūgsit par to ar patiesu vēlmi uzzināt patiesību, Svētais Gars

apliecinās jums tās patiesumu. Ja tā ir patiesa, — un es svētsvinīgi liecinu, ka tas tā *ir* —, tad Džozefs Smits bija pravietis, kurš redzēja Dievu Tēvu un Viņa Dēlu, Jēzu Kristu.

Tā kā Mormona Grāmata ir patiesa, tad Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir Tā Kunga Baznīca uz Zemes, un Dieva svētā priesterība ir tikusi atjaunota, lai sniegtu labumu Viņa bērniem un svētītu tos.

Ja jums vēl nav nelokāmas liecības par šīm lietām, tad dariet to, kas ir nepieciešams, lai to iegūtu. Katra paša liecībai ir izšķiroša nozīme šajos grūtajos laikos, jo citu liecības var palīdzēt tikai uz laiku. Taču pat, ja liecība ir iegūta, to ir svarīgi saglabāt dzīvu un darbīgu caur nerimstošu paklausību Dieva baušļiem, dienišķajām lūgšanām un Svēto Rakstu studijām.

Mani dārgie līdzstrādnieki Tā Kunga darbā, es lūdzos, lai katrs no mums ik dienu ar lūgšanu studētu un gremdētos pārdomās par Mormona Grāmatu! Tādējādi mēs būsim spējīgi sadzirdēt Gara balsi, pretoties kārdinājumiem, uzveikt šaubas un bailes un saņemt savā dzīvē Debesu palīdzību. Par to es no visas sirds liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.